בס"ד "

"הדף היומי לתולדותינו

יום ג', כ"ז בניסן תשס"ב (9 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ז בניסן, **12** ימים, שהם שבוע **אחד** ו**חמישה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

בפרשת "**שמיני**", שאותה קראנו בתורה בשבת האחרונה, למדים אנו על מותם הטראגי, בשעת חנוכת המשכן, של נדב ואביהוא, בניו של אהרון הכהן הגדול, אחרי שהקריבו "**...לפני ה' אש זרה אשר לא ציוה אותם.**"[ויקרא י' 1]. משה רבינו מנחם את אחיו באומרו, "**...הוא אשר דיבר ה' לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד...**". ותגובתו של אהרון: "**...וידום אהרון.**"[שם י' 3]
מה פירושו של שתיקה זאת של אהרון?
בנסיון לענות על שאלה זאת, ולציון **יום הזיכרון לשואה ולגבורה** היום, אנו מביאים את המאמר הבא מפיו של הרב מרדכי אלון על מעלתה של שתיקה -

"שתוק, כך עלה במחשבה לפני"

לשתיקה הזאת ניכנס מתוך גמרא , המתארת את השיעור בו למד משה עצמו על הצורך בשתיקה:
"אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום מצאו לקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות (התורה). אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך? אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות, ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תלין תלין של הלכות..."
[מסכת מנחות כט:]
משה רבינו, השומע על אותו אדם העתיד לעמוד בסוף כמה דורות, שעכשיו מתעכבת נתינת התורה בגללו, לא יכול שלא לבקש לראותו:
"אמר לפניו: רבש"ע הראהו לי. אמר לו: חזור לאחוריך. הלך, וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הם אומרים. תשש כוחו....חזר ובא לפני הקב"ה. אמר לפניו: רבש"ע, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה על ידי? אמר לו: **שתוק**, כך עלה במחשבה לפניי. אמר לפניו: רבונו של עולם, הראיתני תורתו, הראיני שכרו. אמר לו: חזור לאחוריך. חזר לאחוריו. ראה ששוקלים בשרו במקולין (=בית מטבחיים). אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה וזו שכרה? אמר לו: **שתוק**, כך עלה במחשבה לפניי".[שם]
כשרואה משה את מעלתו של רבי עקיבא ואת סופו, הוא חוזר אל הקב"ה ושואל אותו שתי שאלות קשות מאד. אני חשתי – אומר משה – בבית מדרשו של רבי עקיבא, שהוא חובק עולמות. שהוא רואה דברים בהיקפים שאני אולי לא רואה אותם, שהוא מאחד את הכל. התורה, שצריכה להקיף את הכל, והיא נצחית ומקיפה את כל הדורות, אולי היא מתאימה יותר להינתן על ידי אותו אדם שגם הוא, כמוני, חי מאה ועשרים שנה, ומגיע לכך שבסוף יוצאת נשמתו ב"אחד" (באומרו "**שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד**" בשעה שהרומאים הרגו אותו)?
וכשהוא רואה את רבי עקיבא אחרי מותו, הוא שואל את השאלה השניה. הוא רואה לא רק את נטילת נשמתו של רבי עקיבא על ידי הרומאים, אלא אפילו כיצד הם מרוויחים מבשרו. כיצד הם מפיקים מבשרו טובת הנאה, והוא עומד ושואל – איך אפשר להבין את זה?
על זה עונה לו הקב"ה את התשובה הפשוטה: "שתוק, כך עלה במחשבה לפני." מה פירושו של "שתוק" זה? הדברים הם פשוטים מאד, ועם זה, עמוקים מאד. ניתן להבין את השתיקה הזאת ברמה אחת – שתוק, מפני שאינך יכול להבין, וכך עלה במחשבה לפני. אבל ניתן להבין את השתיקה הזאת במדרגה אחרת לגמרי. **יש דברים שבשביל להבין אותם צריכים לשתוק!!**

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

יום ג', כ"ז בניסן תשס"ב (9 באפריל)

.עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

לשתיקה יש עוצמה, ש**אין** לשום דיבור. לא "שתוק" כי אי אפשר להבין, אלא כששותקים – רק אז אפשר להבין. הא – כיצד? {ההמשך, בע"ה, מחר}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל